Міністерство освіти і науки України

Міністерство охорони здоров'я України

Українська медична стоматологічна академія

Студентське наукове товариство

CORRIGE PRAETERITUM
PRAESENS REGE CERNE FUTURUM

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

75-ї Всеукраїнської студентської наукової конференції
«Medical students' conference in Poltava»
(MEDSCOP 2019)

28-29 березня 2019

м. Полтава, Україна

Редакційна колегія

Ректор академії, професор	**Ждан В. М.**
Проректор з наукової роботи, професор	**Кайдашев І. П.**
Куратор СНТ, професор	**Непорада К. С.**
Проректор з виховної роботи, професор	**Похилько В. І.**
Декан стоматологічного факультету, доцент	**Сидорова А. І.**
Декан медичного факультету №1, доцент	**Рябушко М. М.**
Декан медичного факультету №2, професор	**Дельва М. Ю.**
Декан факультету підготовки іноземних студентів, доцент	**Буря Л. В.**
Голова Ради СНТ	**Шкодіна А. Д.**

Редакційна рада:

Безкоровайна А. – *зав. редакції*
Бєляєв І.
Біріна А.
Борзих Я.
Боровик Р.
Вєткіна А.
Войнаш В.
Гриценко А.
Довгополий О.
Дрига А.
Качур Р.
Кір'ян Є.
Кислий В.
Ковальський О.
Лаврінець С.
Літуча Ю.
Мариняк Д.
Рева Р.
Свирида О.
Степанченко І.
Торубара О.

Всеукраїнська студентська наукова конференція «Medical students conference in Poltava» включена до плану проведення наукових, науково-технічних симпозіумів, з'їздів, конференцій, семінарів, нарад в Україні в 2018-2019 рр.

СТУДЕНТСЬКИЙ СЛЕНГ

STUDENTS' SLANG

Кривуля К. Ю.
Науковий керівник: к. пед. н. Шевченко О. М.
Kryvulia K. Yu.
Science advisor: Shevchenko O. M., PhD
Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
Кафедра українознавства та гуманітарної підготовки

Актуальність дослідження визначається тим, що роль і місце сленгу в сучасній мовленнєвій культурі залишається неоднозначним і потребує осмислення, тоді як випадки його використання поширюються не тільки на сучасну молодь, а й на дорослих та освічених людей, і такі приклади трапляються все більш частіше. Сленг став популярним серед лікарів, а також представників вузьких спеціальностей. Але молодь перш за все прилучилася до цієї течії і регулярно використовує свій сленг, для того щоб здаватися більш сучасними . З'являються такого роду слова безпосередньо з мережі, найчастіше це скорочені або русифіковані варіанти англійських слів. Багато в молодіжному та студентському сленгу з'явилося слів з японського аніме, а також з репу, тому я вважаю цю тему дуже актуальною.

Мета дослідження полягає у з'ясуванні особливостей творення та використання студентського сленгу як складника сучасних мислень. На основі аналізу опрацьованих нами джерел, ми можемо з упевненістю сказати, що вживання молоддю сленга є об'єктивним, тому що він на даному етапі життя молоді є важливою складовою, без якої важко обходитися. Дізнатися більше про студентський сленг, для того щоб краще зрозуміти сучасну молодь.

Матеріали та методи. Сленг за своєю природою швидкозмінний, залежний від динаміки суспільно-економічного розвитку, адже сленгові номінації швидко з'являються і так само швидко зникають. Існування різноманітних діалектизмів, сленгізмів доводить, що наша мова постійно живе і розвивається і залишається динамічною системою.

Результати. Нами було уточнено значення слова «сленг» та причини його використання студентами. Причинами частого вживання у нашій мові сленгу стають засоби масової інформації, які, транслюючи рекламу, телевізійні програми, активно використовують запозичення, інтерференти, вважаючи їх більш інформативними за відповідники рідної мови. Та багато слів з'явилося з японського аніме та з репу, які дуже популярні в наш час. Ми можемо стверджувати, що слова і вирази відносяться до сленгу не тільки завдяки їх оригінальному написанню або словотвору, але і через те, що, по-перше, вони вживаються у обмеженому колі людей і, по-друге, такі слова і вирази надають мові бажаний смисловий відтінок.

Висновки. Отже, призначення сленгової лексики – бути засобом емоційно–експресивного вираження, своєрідним вираженням «протесту» проти звичного слововживання. Студентському сленгу властиві динамічність, мовна гра, нечіткість. Подальша наша робота буде спрямована на комплексний підхід до вивчення сленгу. Крім того, нашу увагу ми спрямуємо на багатоаспектне зіставлення різних сленгових підсистем з метою виявлення їх специфічних рис.

ТРАНСФОРМАЦІЇ АКСІОЛОГІЧНИХ ТА МЕДИКО-ДЕОНТОЛОГІЧНИХ ПАРАМЕТРІВ ОБРАЗУ ЛІКАРЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ

THE TRANSFORMATION OF AXIOLOGIKAL AND MEDIKAL-DEONTOLOGICAL PARAMETERS OF THE IMAGE OF THE DOCTOR IN UKRAINIAN LINGVOCULTURE

Курило В. О.
Науковий керівник: Юфименко В. Г.
Kurylo V. O.
Science advisor: Yufymenko V. G.
Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
Кафедра українознавства та гуманітарної підготовки

Актуальність роботи. Історичні реалії повсякчас породжували й породжують образи зі специфічними словесними й несловесними рисами. Попри зацікавленість наукового світу вивченням різноаспектних проблем медичного дискурсу, аксіологічна та деонтологічна специфіка образу лікаря в українській прозі в мовознавчих та літературознавчих дослідженнях висвітлювалася тільки епізодично, подавалася лише фрагментарно, окремим аспектом ширшого наукового профілю.

За мету в цій роботі поставлено дослідити трансформації аксіологічних та медико-деонтологічних параметрів образу лікаря в українській лінгвокультурі, зосередитися суто на деонтологічній специфіці образу лікаря в українській прозі, що визначає наукову новизну та практичне значення дослідження.

Матеріалом дослідження слугували художні твори українських письменників.

Методи і прийоми. У роботі використано загальнонаукові та власне лінгвістичні методи: описовий метод, контекстуальний аналіз, елементи дискурс-аналізу, соціолінгвістичний аналіз. З'ясовано й детально проаналізовано стрижневі смислові домінанти в осмисленні образу лікаря українськими прозаїками XIX-XXI ст.

Висновки. 1. В українській прозі створений і деталізований образ-модель лікаря як особистості та медичного працівника. 2. Аксіологічні акценти в осмисленні українськими прозаїками образу лікаря синхронні модифікаціям

суспільно-політичного дискурсу: від актуалізації соціальних питань у XIX ст., через натуралізм та іронію на початку XX ст., пафос, епізацію і монументалізм у роки другої світової війни до полеміки навколо гострих філософських, морально-етичних і суто організаційних проблем у медицині, глибинного психологізму (проза другої половини XX ст.) та виразно белетристичних (за поодинокими винятками), а то і саркастичних рис у зображенні професійної діяльності лікарів на початку XXI ст. Об'єднавчою позицією українських прозаїків у трактуванні найхарактернішої особистісної та професійної риси лікарів стало декларування неприпустимості пріоритету прагматизму і кар'єризму в лікарській діяльності. 3. У післявоєнній українській прозі та в другій половині XX ст. був створений ідеалізований образ лікаря з виразними ознаками конденсованої епічності, монументальності та морально-етичної значущості, який здатний стати потужним джерелом самовиховання лікарів у XXI ст. Українські письменники в образах лікарів розкрили не лише духовний потенціал людей цієї професії як представників інтелігенції, а й специфіку відповідальності за людське життя як найважливішої деонтологічної складової ідеалу лікаря.

ЭВФЕМИЗМЫ КАК СРЕДСТВО СОЗДАНИЯ ВЕЖЛИВОСТИ В МЕДИЦИНСКОЙ РЕЧИ

EUTHEMISMS AS A MEANS OF CREATING SUBSTANCE IN MEDICAL SPEECH

Любжауи У.

Научній руководитель: к.филол.н., доц. Дегтярева К. В.
Lebjaoui O.
Science advisor: doc. Dehtiarova K. V., Ph.D.
Украинская медицинская стоматологическая академия, г. Полтава
Кафедра украиноведения и гуманитарной подготовки

Актуальность. Воздействие словом – один из важнейших компонентов успешного лечения, поэтому речевой аспект деятельности врача оказывался в центре внимания многих ученых – медиков, философов, психологов, филологов.

Многие языки, в том числе и русский, обладают различными средствами для выражения вежливости. Особое место среди таких средств занимают эвфемизмы – слова и выражения, которые используются в речи для замены других слов и выражений, считающихся в обществе неуместными, невежливыми или даже неприличными. Исходя из того, что профессия врача относится к лингвоактивным (термин Н. Формановской), полагаем, что соблюдение врачами правил речевой культуры, в том числе и в использовании эвфемизмов, помогает успешному лечению, а употребление эвфемизмов обеспечивает соблюдение одного из главных принципов речевого общения – принципа вежливости, а также является частью речевого этикета врача: выражением профессиональной вежливости врача по отношению к пациенту. Эти соображения и определили выбор темы исследования.

Цель работы: на основе собранного корпуса эвфемизмов медицинской речи определить их тематические группы и способы эвфемизации.

Материал и методы исследования. Материалом для анализа стали слова и выражения, представленные в «Словаре эвфемизмов русского языка», а также примеры из различных медицинских источников (учебников и учебных пособий, газет и журналов медицинской тематики или медицинских рубрик в периодических изданиях). Основной метод исследования – описательный.

Результаты. Нами выделены 3 группы эвфемизмов, употребляющихся в обиходной речи или в общении «врач – пациент»: 1) описательные названия (*интересное положение, готовится стать матерью*), 2) медицинские термины вместо обиходного названия (*педикулёз, алопеция*) или 3) указательное наименование (*доктор, у меня это самое*). Эвфемизация происходит для замены названий: 1) физиологических процессов или частей тела, отдельных органов *(нерегулярный стул – запор и понос, анус* и др.); 2) процессов, относящихся к репродуктивной функции (*близость – половой контакт, разные привычки – случайные половые связи*); 3) болезней, патологий, состояний (*новообразование, папилломы, гипергидроз*), 4) лиц (пациентов) по физическому, физиологическому или психическому состоянию (*лицо с инвалидностью / лицо с особыми потребностями, страдающий душевными болезнями, человек солидного возраста*); 5) медицинских процедур, манипуляций, а также их локаций (*оперативное вмешательство, аутопсия, паллиативная помощь*), 6) предсмертного состояния или смерти (*фатальный или летальный исход*).

Вывод. Евфемизмы служат для замены считающихся в обществе неуместными, невежливыми или неприличными слов и выражений, и являются средством выражения профессиональной вежливости врача по отношению к пациенту.

Корякіна О. С. 87
Костенко А. В. 81
Костенко А. І. 110
Кощавка В. Ю. 7, 87
Кравченко М. Ю. 6
Красновський В. М. 29
Кривуля К. Ю. 116, 125
Кріпак О. О. 48
Кіруша І.С. 96
Кузін О. Є. 48
Курило В. О. 125, 130
Курчанова Ю. В. 39
Куряча Д. Ю. 17
Кухарчук Л. В. 64
Лаврінець С. В. 18
Леверя В. В. 26
Левчук І. Ю. 75, 77
Линдюк Н. О. 9
Ліха В. М. 10
Логачова В. Ю. 101
Локота Ю. Є. 64
Лохматова Т. М. 60, 75
Лугова Ю. Р. 103
Лучко А. В. 103
Любжауі У. 126
Мабрукі А. 127
Майорова М. В. 6
Малєжик Є. Є. 49
Маляр А. В. 64
Маляр О. Р. 117
Мамай О. С. 127
Мариняк Д. К. 88
Марченко П. С. 105
Масюкова Т. В. 58
Мацицька Є. К. 110
Мацур В. М. 102
Міщенко О. В. 89
Могила О. О. 39
Молотягін Д. Г 6
Морозюк О. С. 68, 69
Нагорна А. А. 39
Настояща І. В. 90
Науменко А. В. 111
Нелюбін Н. М. 55, 60
Нерянов Н. О. 75
Ніколаєвська Є. О. 87
Онищенко К. С. 64
Охота Р. В. 85, 89
Павлюк А. І. 86
Палійчук В. І. 64
Палійчук М. І. 64
Панасенко А. І. 57
Панченко С. О. 103
Пасько К. А. 103
Патлай І. Г. 49
Перепелиця О. А. 10,104
Плугатир О. О. 57
Покотило О. Є. 91
Поливода В. В. 111
Помилой О. А. 27
Помпій О. О. 65
Пономаренко І. І. 68, 69
Поровай О. С. 58
Проценко К. А. 67
Радомський О. В. 107
Рибалко Д. О. 128
Рошко Н. С. 105
Рябовіл Я. В. 92
Савісько М. О. 50
Свирида О. С. 101, 132
Семеняка І. М. 51
Семираз А. О. 11
Сердюк А. Г. 94
Сердюк Я. В. 18
Сидоренко М. В. 21
Синявська В. В. 92
Сирчіна В. О. 39
Ситник С. В. 66
Січінава Л. М. 85, 89
Слабоус М. С. 51
Снітко Д. С. 40
Соколенко А. А. 81
Сорока Ю. М. 16
Стаднік Є. О. 12
Стрельченя О. В. 45
Сухарєва Л. П. 27
Сушич О. В. 52
Танцева Л. О. 16, 33
Теймуров Р. Р. 132
Тиркін Д. Д. 12
Тишковська Т. О. 93, 106
Тітаренко Д. Р. 55
Ткаченко Д. О. 76
Ткаченко І. Г. 48
Ткаченко К. В. 13, 77
Топуз К. А. 66
Торубара О. О. 71, 74
Удовиченко Д. Ю. 129
Фам Т. А. 72
Фарбітник І. В. 61
Фафурдінова І. М. 53, 67
Фахуам А. 120
Федорова О. Ю. 28
Філяк Ю. О. 29
Харченко Т. М. 93
Харченко Ю. В. 94
Хафіан М. А. 68, 69
Хачикян А. А. 95
Хмелева Г. О. 23
Хорольська Ю. А. 19
Цибенко Д. С. 29
Ціфринець О. І. 41, 41
Чумак Ю. В. 91
Шанько А. В. 93
Шапаренко О. В. 10
Шаповал К. І. 20
Шапошніков Д. І. 107
Шапошніков П. С. 99
Шевченко А. В. 75, 77
Шевченко А. Ю. 67
Шевченко М. С. 14, 42
Шевчук А. Р. 59
Шепетько Ю. О. 78
Шкодіна А. Д. 29, 77, 78
Шкуратов А. В. 97
Шпигоцький Д. Р. 72
Шульга К. В. 117
Шулянська А. Г. 10
Шундрик С. С. 95
Щербакова Я. В. 131
Щербина Д. Є.60
Юркін Д. Є. 43
Ющенко Я. О. 112, 133
Якущенко А. О. 68, 69
Яценко А. В. 20
Ящук І. О. 21

Зміст

СЕКЦІЯ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ №1
(ТЕРАПЕВТИЧНІ ДИСЦИПЛІНИ)……..……..3

СЕКЦІЯ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ №2
(ПЕДІАТРІЯ, ГІНЕКОЛОГІЯ, АКУШЕРСТВО,
ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ, ФТИЗІАТРІЯ)…….…….15

СЕКЦІЯ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ №3
(НЕРВОВІ ХВОРОБИ, ПСИХІАТРІЯ,
МЕДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ, НАРКОЛОГІЯ, ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ)……..……..22

СЕКЦІЯ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ №4
(ХІРУРГІЧНІ ДИСЦИПЛІНИ)…….……..31

СЕКЦІЯ СТОМАТОЛОГІЇ №1
(ТЕРАПЕВТИЧНА СТОМАТОЛОГІЯ)……..……44

СЕКЦІЯ СТОМАТОЛОГІЇ №2
(ХІРУРГІЧНА СТОМАТОЛОГІЯ)……54

СЕКЦІЯ СТОМАТОЛОГІЇ №3
(ОРТОДОНТІЯ ТА ОРТОПЕДИЧНА СТОМАТОЛОГІЯ)…….……62

СЕКЦІЯ МОРФОЛОГІЇ……70

СЕКЦІЯ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ МЕДИЦИНИ…….…….…….……80

СЕКЦІЯ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я
ТА ПРОФІЛАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ……97

СЕКЦІЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

ПІДСЕКЦІЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ……..……108

ПІДСЕКЦІЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ…….……113

ПІДСЕКЦІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА…….……119

ПІДСЕКЦІЯ ФІЛОСОФІЇ……130

АЛФАВІТНИЙ ПОКАЗЧИК……..……134

Свідоцтво державного комітету телебачення і радіомовлення України
Серія ДК №1691 від 17.02.2004р.

Редакційно-видавничий відділ
Української медичної стоматологічної академії
36011, м. Полтава, вул. Шевченка, 23